

తాత

శ్రీ చావలి వెంకటేశ్వరి

ఉన్నప్పుడే నేను పక్కరించేవాడు లేదే యన్నివందలమైళ్ళదూరంలో యంత ఆస్యాయంగా పిల్చేవాడెవరాలని వెనక్కు తిరిగి చూశాను నన్నుకాదేమోఅన్న అనుమానం కూడా కలిగింది "మిమ్మల్నే రాండి" అన్నాడు.

వర్షం రెండురోజులనుంచీ నిద్రలేచి ప్రయాణం బడలిక అమితంగా వుంది ఎవరిన్నా తెలిసినవాడు దొరికితే బాగుండురా అనుకుంటుంటే ఎవరో కనిపెట్టినట్లుగా పిల్చారు

తను నన్ను చాలా దూరంచుంటే చూశాట్ట కాని యీ వేషంలో వుంటే నేను తెలుగువాణ్ణి కానేమోఅన్న అనుమానం వేసినదట తనకు. నాకు వాళ్ళ భాష రాకపోవటం గుర్తించి ధృవపర్చుకున్నాట్ట నేనెవరో.

అందులో నాది బెజవాడఅని చెప్పేప్పటికి ఆయనకు పట్టరానంత సంతోషం గింది

తన యింటికి తీసుకెళ్ళాడు. రిచివకవారడ ఆయన యిల్లు చూట్టానికిమట్టుకు పురాతనపు యిల్లులాగా వుంటుంది నాలుగే గదులు కావల్సి తనే అట్లా కట్టించాట్ట!

బయట నులకమంచంమీద కూర్చోమని తనో మారు యింట్లోకి వెళ్ళవచ్చాడు పాపం యింట్లో కూడా ఏమీ వస్తువులేవు చాలా బీదవాడులాగా వున్నాడు

ఆయన్ని నేను తాత అని పిలిచాను పేరు తెచ్చుకోవల్సిన ఆ గత్యం కనుపించలేదు వళ్ళన్నీ పూడిపోయినై వయస్సు అరవై ఏళ్ళ పయబడుంటుంది అనుమానంలేదు

నేను దేశం తిరిగివస్తున్నందుకు చాలా సంతోషించాడు తాత "చిన్నతనంలోనే అనుభవించాలి పెద్దయితర్వాత ఏవీ చెయ్యలేం చేవుణ్ణి స్మరించటంతప్ప" అన్నాడు తాత బోసినోటితో నవ్వి తనూ చిన్నప్పుడు అమితంగా తిరిగేవాట్ట! నెలకోరోజు యింటిదగ్గరవుంటే మిగతారోజులు దేశంమీద తిరిగేవాట్ట! తను దేశంతిరిగి విజ్ఞానం ఎట్లా సంపాదించిందీ చెప్పాడు

తన నొకర్ని ఎల్ని వేణ్ణి ఏర్పాటు చెయించాడు నాకు ఆ రాత్రి పిండివంటలు ప్రత్యేకంగా చేయించి భోజనంపెట్టాడు చూట్టానికి ఎంతో బీదవాడిలాగా వున్నాడు తాతను అర్థంచేసుకోవటంలో నేనే పొరబాటుపడ్డానని అనుకోవల్సి వచ్చింది.

భోజనాలయితర్వాత యిద్దరమూ కూర్చున్నాం బయట వెన్నెట్లో తాత చుట్ట వెలిగించాడు పాపం ఉబ్బసం దగ్గరే తాత చాలా అవస్తవత్తున్నాడు అందులో యీ శీతాకాలం. మరీ బాధ:

"అయితే బెజవాడన్నమాట" అన్నాడు

"ఊ"

"చెప్పవూ మరి!"

తాత తన సంగతి చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు తనదీ బెజవాడేట! యిక్కడికి వచ్చి పదేళ్ళయిందట తనకు నా అన్నవాళ్ళవరూ లేరట! భార్యపోయి చాలా ఏళ్ళయిందట!

"మరిక్కడున్నారే!"

"ఇక్కడ పొలాలు అఘోరించాను"

అన్నాడు తాతకు దగ్గుతెరవచ్చి తెరపిచ్చింది

"మర్చిపోయినా నాగేశ్వరావుగారు బాగున్నారు"

"ఏ నాగేశ్వరావుగారు"

"విశ్వదాత"

"పోయారు"

"అరె! ఎప్పుడూ"

చెప్పాను "నువ్వు చిన్నవాడివి ఆయన్ని గురించి నీకేం తెల్సు" అంటూ ఆయన్నిగురించి చాలా చెప్పాడు దేశం వదిలిపెట్టి పదేళ్ళయినా ఆయన్నిగురించిగాని యితర్లను గురించిగాని యింతగా చెప్పేప్పటికి తాత జ్ఞాపకశక్తికి ఆశ్చర్యమేసింది

తాత యికా తనకు తెలిసినవాళ్ళనుగురించి అడిగాడు చెప్పాను రాత్రి రెండుగంటలదాకా అదీ యిదీ మాట్లాడుకున్నాం తాత చాలా కులాసాగా మాట్లాడాడు వయస్సులో ఎంతపెద్దవాడో చలాకీతో అంత చిన్నవాడు ఎంతో అనుభవం వున్నమనిషిని చిటికెతో తేలిపోయింది

ఎందుకనో యిక్కణ్ణుంచా తాతలో ఓ మార్పు కనిపెట్టాను ఏదో అడగాలని ఆరాటం కాని అడగలేక పోతున్నాడు అడగాలా వద్దా అన్న తర్కిం తాతముఖంలో స్పష్టంగా కన్పిస్తున్నది ఉండీవుండీ "సీతనెరుగుదువా" అన్నాడు

"ఏ సీత"

"రామానుజులలో సీతగాడు"

"నుజ్జారావుగారి సీతా"

"మరె."

"తెల్సు"

"అవున్నే బెజవాడలో వుండి సీతను తెలిసి వాడెవరుంటారు కనక!

ఎట్లావుంది"

"బాగానే వుంది చిత్రాంగిమాదిరిగా"

"మళ్ళా ఓమాటు చూడలని వుంది ఎప్పుడన్నా"

"అంటే"

అంతకన్నా తాత ఏవీ మాట్లాళ్ళేదు మళ్ళా దగ్గుతెర వచ్చింది తర్వాతకూడా ఏవీ మాట్లాళ్ళేదు ఎందుకు సీతనిగురించి అడిగాడో అర్థం గాలేదు.

* * *
తెల్లవారేటప్పటికి తాత నాకంటే ముందరగానే లేచి వెళ్ళాడు కొత్తబొటం అని నాకోసం తన జీతగాణ్ణి వుంచాడు లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకున్నాను

"అయినేదీ"

"పొలంవెళ్ళారు రోజూ తెల్లారకముందే వెళ్తాం యిద్దరమూ మీకోసంఅని నన్నిక్కడ వుండమన్నారు" అన్నాడు తాతనొకరు

తాతయిల్లంతా చూశాను ఏం వుందీ! వంటకు మాత్రం కొద్దిగా సామానుంది అంతే! మరింకేవీ లేవు మొత్తంమీద ఆడదిక్కులేని సంసారం అని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది!

"యిల్లన్నా మార్చగూడదూ"

"దబ్బంతా కూడబెట్టున్నారు కొద్దిరోజుల్లో మన దేశం వస్తారు మళ్ళా"

"ఏం ఏమాత్రం పొలం వుండేం"

"చెప్పరు ఆయన వడ్డీమీదనే ఎంతో సంపాదిస్తారని అంటారు నిజం ఎవ్వరికీ తెలీదు ఆయన దృష్టిఅంతా మనదేశంమీదనే వుంటుంది ఎప్పుడూ"

తాతకు కొడుకులుగానీ మనమలుగానీ లేరట! ఎవరినుద్దరిద్దామనో యిట్లా కూడబెట్టి యికా తను ఎక్కవరోజులు కూడా బతకడాయెను! ఎందుకో యింత తృప్తి, ఏంచేద్దామనో! "యీ గది చూడండి" అంటూ నొకరు వంటయింటి వక్కగా తీసుకెళ్ళాడు

ఆ గది పెట్టెచూదిరిగా వుంది తాళంమీద తాళాలు వేసీవున్నై

"ఏముందీ అందులో" అన్నాను

"వచ్చి పదేళ్ళయింది ఏమీ తెలీదు నేనింత వరకూ చూట్టానికి అవకాశం దొరకలేదు ఆయనమట్టుకు అర్ధరాత్రి వెళ్ళి ఆ గదిలో ఆ గాఢాంధకారంలో రోజూ అరగంటన్నా కూచుని వస్తాడు ఎంతో భద్రంగా తాళం వేస్తారు"

బయట సందుల్నుంచీ లోపలికి చూశాను. ఏవీ అగుపళ్ళేదు

యిద్దరమూ పొలానికని బయల్దేరాం

ఎదురుగా వస్తున్నాడు తాత.

ముగ్గురమూ తిరిగి బయల్దేరాం తాత నా భుజాలమీద చేతులేసి ఎంతో చనువుతో మాట్లాడ్తూ వచ్చాడు

నొకరు లేకుండా చూసి "ఓమాటు యిలారా" అని పొద్దున నొకరు చూసిందాడే ఆ గదిదగ్గర!

తీసుకెళ్ళి అన్ని తాలూకానీ గది చూపించి అన్ని వస్తువులూ చెప్పుటం మొదలుపెట్టాడు.

అట్టో! ఎన్నోకాల వీరలు గాజులు బంగారపు వస్తువులు. మరి ఒక పెట్టె చూపించాడు అందులో సందులేకుండా వున్నాయి వస్తువులు అన్నీ బంగారపువే!

ఇంకో పెట్టెమూత తీసేప్పటికీ సువాసన రుమాణించి కొట్టెది. గదినిండా బీరువాలూ అడ్డాలూ వున్నాయి అన్నిదేశాల నగ్నచిత్రాలూ వెండిసామాను ఎంతోవుంది

చూసేప్పటికీ కళ్ళు జిగేలుమన్నయి మంత్ర ముగ్ధుడివలె చూస్తూవున్నాను మళ్ళా వెళ్ళి మామూలుచోట కూర్చున్నాం

“ఎవరికీ యివన్నీ?”
“నాకోసమే”—తాత బోసినోటితో నవ్వాడు
“సీతనెట్లా తెల్పు మీకు”—
“దానికోసమే యివన్నీ”
“ఛా”

“ఏం దాని అందానికి యివేం చాలైయి” అన్నాడు తాత

లోపలికోమాటు వెళ్ళివచ్చి మళ్ళా తాత మొదలు పెట్టాడు “నేను సీతను ప్రేమించాను” అన్నాడక్క నవ్వాచ్చింది సీతది బజారురకం డబ్బుంచే ఎవణ్ణయినా సంతోషపెట్టుంది వచ్చి వాళ్ళో వాల్తుంది అట్లాంటివాళ్ళకు నీతేం వుంటుంది! అట్లాంటిదాన్ని యీ తాత ప్రేమించి దానికోసం యింత కూడబెట్టున్నాడంటే నవ్వురాక ఏమవు తుంది మరి!

మొదట్లో ఓమాటు సీతను వాళ్ళింట్లో చూశాను అట్టా. ఏం చెప్పినూ ఆ అందం సీతను కొరి కేద్దామా అనిపించింది యిది పశుత్వం అను కుంటావేమో ముందు తెలిసొస్తుందిలే”

తాత చుట్ట వెలిగించాడు

“ఆ యింటి చుట్టూ నాలుగయిదు రోజులు సీతను చూద్దామని అదే పనిపెట్టుకొని తిరి గాను నేనూ దేశాలు తిరిగినవాణ్ణేకద! అట్లాంటి మనిషిని ఎప్పడూ చూశేదు మొదటిసారి చూసి నవ్వుకు సీత మనిషేనా అనిపించింది చెప్పొద్దా

మరి ఎట్లా కనిపెట్టిందో ఏవిటో సీత నా విష యాలు అన్నీ కనిపెట్టింది. నాకు కబురంపించింది నమ్మలేకపోయినాను వెళ్ళటానికి దైర్యం చాల్లేదుకూడాను వెళ్ళాను ఎంతో మర్యాదగా విల్చింది ఎందుకూ కట్టుకుంటామే యీ భార్యలకు నసపెట్టడంతప్ప ఏవీ తెలిదోయి

“ఎందుకూ యిట్లా తిరుగుతారు” అంది సీత. అప్పుడే చూడగలిగాను పూర్తిగా. అబ్బు! ఆ కళ్ళు

సీతదృష్టిపడే శిష్టింతుకోగల్గారు ఎవరైనా, న్నుట్టి సదుమూ ఎత్తయిన అందాన్నిచ్చే

పట్టు ఎందుకులే మనిషి పొట్లంలో యిము ద్దుండ్డి... ఏక-మూట్లాదేదీ సీతతో... జువరయినా అంతేలే నవ్వుతున్నావా నాయనా ఎట్లా కని పెట్టిందో ఏవిటో అదయినా నిర్భయంగా “నాకోసమేనా” అంది ఎట్లాగయితే ఏం చెప్పాను సీతకు నా అభిప్రాయం “అనుకున్నాణ్ణే” అని నవ్వింది ఆ నవ్వు యిప్పటికీ

“పెళ్ళిచేసుకుంటారా” అంది ఒకటే నవ్వు ఎవడు వదిలిపెట్టాడోయి!
“మీకు నా సంగతి తెలీదు నేను పూనా అని తెలిస్తే యీ గడప తొక్కరు ఉండండి నా సంగతి చెప్తాను” అంది సీత

అపూట భోజనం అక్కణ్ణే అందుకభ్యంతరం ఏం వుంది!

సీత నన్ను ప్రేమిస్తుందట! అయితే ఒక్క సంవత్సరమేనట! ఒకణ్ణి ఒక సంవత్సరం కన్న ఎక్కువ ప్రేమించలేదట రెండోపేడు యిద్దరికీ జీవితం నిస్సారంగా వుంటుందట తను అందర్లాగా మోసం చేయలేదట, తన సర్వస్వమూ యిస్తుందట నా సర్వస్వమూ యివ్వాలిట

సరే అంటే సరే అనుకున్నాం ఆస్తి అంతా నా సీతపేర వ్రాశాను ఎంతో సంతోషించింది చూస్కో మర్నాటినుంచీ మా కొత్త సంసారం మొదలయింది ఆ జీవితంలోని హాయి చెప్పటానికి వీల్లేదు రోజుకు యిరవైనాగు గంటలూ సౌఖ్యపడినవాళ్ళర్లో నేనూ ఒకణ్ణి! సీతకు నేను బానిస నాకు సీత బానిస బయట ప్రపంచంతో మాకు సంబంధం లేదు సీత చెక్కిలి తగిల్లే చాలదుదోయి జీవితం ధన్యం! ఏమాట కామాటే! సీత నా ఆస్తిని ధ్వంసం చెయ్యలేదు పొలం కొంత అమ్మాం అవసర మయినప్పడు డబ్బువెదజల్లాం సీత నా ఆస్తిని తనేమీ అట్టేపెట్టుకోలేదు

సరిగ్గా రేపటితో సంవత్సరం అవుతుందనగా చెప్పింది నాకు సీత ఆమర్నాటినుంచి తనను తాకగూడదట తనింటి ముందర ఎన్నిరోజులుండి ఉపవాసంచేసినా లాభం వుండదట తను కన్నెత్తయినా చూడదట!

నాకు నిజంగా దిగులేసింది మర్నాటినుంచి జీవితం ఎట్లాగడుస్తుంది! ఎట్లాతోస్తుంది! దిగులు కలిగింది సీతతో ఏమీ మాట్లాళ్ళేకపోయినాను నాలోచనలు నాదిగులు అంతా సీత నిమిషంలో కనిపెట్టింది

“ఏం అట్లా అయినాడు?” అంది.

ఏవీలేదు.”
“అదిపోయిందని ద్రిగులా, అమ్మ”
“ఛా ఛా”

సీతవచ్చి వక్కనకూర్చుంది సీతచెప్పింది తను ప్రతి సంవత్సరమూ ఒకరితో యిట్లా వుంటుందట! కాని చాలామంది ఏడ్చిస్తారట పాపం ఎన్నిఅన్నా ఎన్నికొట్టినా సీత ఏమీ అన దట అనసూయలాగా అతన్నే నమ్మివుంటుందట నన్ను మెచ్చుకుంది సీత యింతవరకూ నా అంత మంచివాణ్ణి తను చూశేదట! అందుకనే నా ఆస్తి జాగ్రత్తగావది సగంమిగిల్చి తిరిగియిచ్చింది నాకు వద్దన్నాను వింటేచా! మర్యాదగా ఒప్పించింది

ఆ రోజుల్లా మా యిద్దరికిగూడ దిగులేసింది తెల్లవాడ్లూ నిద్రపోలేదు సీత కళ్ళనీళ్ళుపెట్టుకుంది ఎంతగానో వేడుకున్నాను నియమంతప్పటానికి వీల్లేదంది కాకపోతే అందరికంటె ఎక్కువగా మరో ఆవకాశం కల్గింది అప్పట్నుంచీ పదేళ్ళ యింతర్వాత మళ్ళా రమ్మనమన్నది అప్పుడో సంవత్సరం తనదగ్గర వుండొచ్చుట, అయితే వెనుక నాకున్న ఆస్తికి నాలుగురెట్లు కావాలిట అందుకనే యీశ్రమ”

తాత యింతవరకూ తెరలాగావచ్చిన దగ్గు నాపుకుని చెప్పాడు యీసారి వచ్చిన తెరకు పుట్టుకు తప్పకోలేకపోయినాడు

అకష్టాన్నిచూస్తే తాత యింక కొద్దిరోజుల కంటె బతగ్గలడా అనిపించింది!

“అయిపోయింది జవనత్పాలుడిగి పోతున్నాయి నాయనా ఎంతయినా యీ రాక్షసిదగ్గు రాకుండా వుంటేనా! యింకోరెండైలకు సీతపెట్టిన వ్యవధి అయిపోతుంది కొత్త సంవత్సరానికి బతికుంటే చాలు, బాగా వుండక్కర్లేదులే! సీతదగ్గరే భోజనం అందాకా నెమ్మదిగా వుండే చాలు ఆ తర్వాత సీతదేభారం” అన్నాడు తాత

భోజనానికి లేదాం తాత ఎంతో వాత్సల్యంతో సత్కారం చేశాడు భోంచేస్తున్నంతసేపూ ఒకటే ఆలోచన! తాత బతగ్గలడా, సీతను చూడగలడా అని పాపం తాతకు వేరేకోర్కెల్లేవు యిక్కడ పొలం కొని తనే స్వయంగా వస్తు చూసుకుంటున్నాడు కావాలి నడబ్బు పూర్తయిందికూడా!

తాత నాలుగురోజులన్నా వుండమని బలవంత పెట్టాడు వేరే పనుండటంవల్ల ఆ సాయంత్రమే బయట్రేరాను ఎన్నడూ దేవుడికి చెయ్యెత్తి దణ్ణంపెట్టనివాణ్ణి అయినా నాకు తెలికుండా తాతకు యింకో సంవత్సరం అన్నా ఆయుస్సు యివ్వమని దేవుణ్ణి ప్రార్థించాను

(ఓ ప్రాంతం కడలోని భావాన్ని అనుసరించి)